

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)
Sędzia SA:	Anna Guzińska
Sędzia SA:	Agnieszka Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **J. J.**

przeciwko: **M. S. (1) i M. S. (2)**

o nakazanie złożenia oświadczenia woli

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 10 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 327/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek powoda J. J. o zabezpieczenie jego roszczenia przeciwko pozwanym M. S. (1) i M. S. (2) o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu przez nich na powoda własności nieruchomości szczegółowo opisanej w pozwie – w wykonaniu umowy zlecenia powierniczego nabycia nieruchomości. Sąd pierwszej instancji, analizując dołączone do pozwu dokumenty oraz przedprocesowe stanowiska stron, uznał, że powód nie uprawdopodobnił swego roszczenia. Brak wskazanej przesłanki udzielenia zabezpieczenia wyłączył w ocenie Sądu potrzebę badania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Niezależnie od powyższego, Sąd pierwszej instancji podkreślił, że okoliczności przywołane przez powoda i tak nie uprawdopodobniły interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył powód, kwestionując dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę przesłanek udzielenia zabezpieczenia i wnosząc o udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem.

W odpowiedzi na zażalenie pozwani wnieśli o jego oddalenie i o zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

Sąd pierwszej instancji dokonał trafnej oceny przesłanek udzielenia zabezpieczenia.

Zgodnie z przepisem art. 730¹ § 1 k.p.c., udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Przepis ten określa tzw. podstawy zabezpieczenia, zwane też warunkami zabezpieczenia, które mają merytoryczny charakter. Podstawami zabezpieczenia są: 1) istnienie roszczenia podlegającego zabezpieczeniu; 2) interes prawny w udzieleniu (ściślej: w uzyskaniu) zabezpieczenia. Okoliczności te wymagają uprawdopodobnienia. Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści przepisu art. 243 k.p.c. (zezwalającego na odstępstwo od rygorów przewidzianych w postępowaniu dowodowym), należy rozumieć w ten sposób, że uprawniony powinien przedstawić i należycie uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie dotyczy w praktyce dwóch aspektów. Odnosi się ono zarówno do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna w tym znaczeniu, że dochodzone roszczenie znajduje podstawę normatywną. Roszczenie jest wiarygodne, jeżeli istnieje uzasadniona podstawa do przypuszczenia, że ono istnieje i jest wymagalne. Roszczenie powinno mieć również swoją podstawę prawną (choć jej wskazanie oczywiście nie stanowi obowiązku podmiotu ubiegającego się o udzielenie zabezpieczenia). Roszczenie nieznajdujące uzasadnienia w normie prawa materialnego albo sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego nie może być zabezpieczone.

Uprawdopodobnienie roszczenia może polegać na przedstawieniu dokumentów lub innych środków dowodowych, wskazujących na okoliczności faktyczne, z których wynika roszczenie (art. 243 k.p.c.). Uprawdopodobnienie jest słabszą formą od udowodnienia. Sąd nie wymaga na tym etapie postępowania, niepodważalnych dowodów potwierdzających żądanie pozwu. Jednak uprawdopodobnienie oznacza uzasadnienie zgłoszonych twierdzeń o istnieniu roszczenia, dające przekonanie o jego prawdopodobieństwie, a nawet pewność, będące wynikiem postępowania, zmierzającego do poznania rzeczywistości, ale bez zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym. Roszczenie jest zatem uprawdopodobnione, jeżeli *prima facie* istnieje znaczna szansa na jego istnienie.

Zaoferowane przez powoda dowody nie pozwalały, przynajmniej na obecnym etapie postępowania, na uznanie za uprawdopodobnione jego twierdzeń o istnieniu między stronami jakichkolwiek wiążących, ważnych ustaleń, dotyczących przeniesienia na powoda własności spornej nieruchomości, nabytej w dniu 11.06.1997 r. przez pozwanych. Powód poprzestał jedynie na własnych twierdzeniach, których nie można zrównywać z uprawdopodobnieniem roszczenia.

Brak, przynajmniej na obecnym etapie postępowania, możliwości uznania roszczenia za uprawdopodobnione, wyłączał potrzebę analizowania przesłanki uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, co trafnie zauważył Sąd pierwszej instancji. Potrzeba badania przesłanki uprawdopodobnienia roszczenia aktualizuje się bowiem dopiero w sytuacji, kiedy roszczenie zgłoszone do zabezpieczenia zostanie uznane za wiarygodne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.).

bp